Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36538
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

subsist̃ elemtis. ꝑ uolues mundi. pedib̃ in
cedẽtes diuites intelligunt. q̃ ꝑsentib̃ in
nmunt. De q̃b̃ in psalmo. Lege. ho q̃ ñ posuit
dm adiutorẽ suũ. ⁊ s. ĩm. d. ⁊ ꝓu. iu. s.
hipbolice. tñ hi tex locuta ẽ. q̃ figurat ia
sup̃ notauim. Nã du os uolues q̃ sup. uii.
pedes incedit. inmũda dixisse. uideret̃ ñ
nullas tñ excepies. ⁊ unuo subiunx. Qeqd
aũ ãbulat q̃dẽ sup. uii. pedes s. hr longi
ora reũ erura ꝑ q̃ salut sr̃ terrã comedẽ
debens. ut ẽ bruchus ingnẽ suo ⁊ ataeus
atq; ophiomaẽ ac locusta singla iuxta
geñ suũ. Omis q̃ ũrena facultate subiuxi
s. qi sup. uii. pedes incedit. Si tñ de habun
dantia sua ñ ꝑsumut nec affluentib̃ di
uitiis eor apponit. s iuxta aplm semẽtia
q̃ reũ s obliuiscẽtes. in antiora se extẽdit
ista qi logiora reũ hnt erura ꝑ q̃ salut sr̃
trãx. q. ꝑsp̃in aduta aptoriib̃ se suspendit
⁊ mtẽ adeũa sustollentes. salutarẽ salũ
facũt. Istos q̃ lex ꝓpt̃ ꝑsentẽ ñ repbat
habundãtia. q. lex licet multa possideat
adusũ ea ñ adsuꝑbia sue luxuria retax
q̃m erogandoq; ac dispensandoq; q̃ possi
det̃ exhabundãtia tñ sinoriẽ facultatis
mitũ cõpãt eũmatis. Bruchũ q̃ lex nob
adexemplu ꝓposuit cũ sit modice q̃nta
tis ⁊ fusci coloris ex nob prendit spẽm
q̃ in relagionis habitu ⁊ statu si tpralib̃
subleuent̃ honoribꝫ nec mtis desert̃ humi
liatẽ nec habitũ sui mutat deformitatẽ.
Porro locusta eqm eapitis q̃ ⁊ q̃dã coloris
sui grã decorat̃ uire multitudinib̃ aptabit̃
q̃ splendore habitũ sui publice ⁊ sueudi
ni satisfaciẽtes oiem tpralẽ glam par
ipendit. ⁊ se ⁊ du foris eleuat̃ intꝰ abi
cuit. Itaẽ cui natẽ sit. ñ usq; adhuc legẽ
potui. Ophiomaẽ ũ ⁊ uir ẽ serpentib̃. Ophi
en̄ dr serpẽs. omachus pugnãs. qi cũ ser
pentib̃ pugnãs. Qd cuiuber electo aptissi
me ⁊ uenit q̃ diabolo uicũsq; eaintalib̃ in
cessãt resistit. Seqr. Qeqd. aũ exuoluerib̃
uii. hr pedes execrabile erit uob. Ubi ra lo
cutiois spes mutuũq; notãda. Cũ enim pmi
sisset inqdã upedib̃ uolatilib̃ illa mũda
ẽẽ q̃ longiora reũ hnt erura ñ subiunxẽ qe
qd. aũ exuoluẽb̃. iii. tñ hr pedes. s. sicẽ ꝑ
qsi. absolute. qeqd exuoluẽb̃. iii. hr pedes
execrabile erit uob. Qd tñ inpma sue
ultima semẽtia excipiendũ sit dicere me
dia. Dein subiungit. Et qeũq; mortuima
ex tetigit polluet̃ ⁊ erit inmũd usq; ad
uesp̃am. Licet ut sepe iã dixim̃ moxuci
nox. ⁊ sens̃ inqitatis intelligendẽ. Inmũd̃
q̃ẽ q̃ tangit usq; aduesp̃. q. ex ñ seruax ꝑsu
desidiũ inullo ꝑ occubuerit. q̃dm sciũ in
eadẽ uolũtate ꝑmansit mũd̃ ẽẽ ñ potũt.
Seqr. Et si necesse sũt ut portet q̃ꝑiã hoc
mortuũ. Lauabit uestimta sua ⁊ inmũ
dus erit usq; ad solis occasũ. Plus ẽ por
tare inmũda q̃ tangẽ. Tangim̃ q̃ꝑe so
lo affectu. Portare ũ ẽ aut dimittere
tẽptatiois molestiã sustinẽ. aut peccẽ pod̃
sup se ꝑsp̃in ꝓꝑmonẽ suscipe. Adeũ omis
grauedinẽ mutu necessitate cogunt̃
dũ cupiditatib̃ suis resistẽ uolentes. ⁊ ñ ua
lentes supant̃. Q tñ excusatio illos maxime
q. a sangine redepti ⁊ ei gtiam s adepti. ab
solutos ñ reddit. Omib̃ q̃ꝑe q. eũdẽ grẽ
participes s loqr. aptis dicẽs. Peccẽm uob ñ
dnabit̃. Qeũq; q̃ hae grã destituũ a cupi
centis suis supat̃ fatendũ ẽ. q. aut ñ
legitime decertauit. ⁊ ideo spẽ auxilii
ñ pmisit. aut forte in spiritali certamine
ñ de do s. de uirib̃ suis ꝑsũpsit. idoq; s
relicus corruit. sue ⁊ du staret supb̃
fuit ⁊ alios iacentes despexẽ ostendit̃q; ẽ
s fortitudẽ ut infirmiorib̃ ꝓpati q̃ indigna
ri doceret̃ ⁊ in suo lapsu discerẽt q̃d de
parimis uidearet. Siue q̃ his siue alis